

(بقیه از شماره‌های قبل)

امپاطور فلسطین

سلیمان (ع)

سلیمان رعیت پرور :

سلیمان از خدای خود سلطنتی خواست که قبل ازاو بکسی داده نشده باشد و پس از این بدیگری داده نشود . خدای جهان آفرین دعای سلیمان را با جابت رسانید و خواهش او را برآورد .

آری از پرنده‌گان هوا : تا حیوانات یا بان مسخر او بودند ، پادوشیاطین بفرمان سلیمان بودند ، تخت سلیمان آنقدر عظمت داشت که تا کنون مثل آن ساخته نشده است .

روزی سلیمان با این عظمت ، در مییر خویش ، گفتگوی دونفر کشاورز را درباره خود داشتند :

کشاور زاول : پسر داؤد ، دارای سلطنت بی سابقه‌ای شده است . راستی عظمت سلیمان قابل تصور نیست . ایکاش ماهم چندی اذاین سفره سلطنتی سهمی میبردیم وایکاش ماهم از این عظمت برخوردار میشدیم . (۱)

آری کیست که هوای حکومت سلطنت و دیلسترا در سر پروراند ؟ کیست که مایل نباشد در ناز و نعمت فرورد ، و خود وزن و فرزندش غرق در عیش و عشرت باشند ؟

کشاورز دوم : این چه خواهشی است شمادارید ، چه کسی میتواند پستگاه سلیمان را باید ، کیست که بتواند ، با او سخن بگوید و درد خود را با او درمیان گذارد .

باداین گفتگورا بگوش سلیمان رساند . شما فکر میکنید سلیمان از آرزوی سلطنت و حکومت دیگران برآشست و آنان را به تهم نشاند کشی علیه‌ی او اعدام کرد یا بزندان ابد محکوم ساخت و یا آنکه اموال آنان را مصادره کرد ، و از مملکت خود تبعیدشان ساخت !

چنین خیالاتی درباره سلیمان اشتباه است ، زیرا سلیمان یک مرد الهی است او هو اهوس ریاست ندارد ، او بفکر نابود کردن ملت خود نیست او نمی‌گوید : کسی آرزوی حکومت و ریاست نکند .

سلیمان که یک زمامدار الهی است ، بجستجوی رعیت خود شناخت ، تازاو دلچشمی کند و اورا نوازش دهد . سلیمان کشاورز را احضار نموده ، اورا مخاطب خود قرارداده چنین گفت : « من شخصاً آدم تا با تو تماس بگیرم و با تو بگویم : آنچه را قدرت نداری بdest آوری فکرش را نکن ، و نقشه آنرا در مغز خود پرورش نده ! گرچه آرزوی سلطنت و ریاست کردي ، گرچه آرزوی حکومت و عظمت کردي ، ولی بطور حتم گفتن ذکر خدا در صورتی که خدا قبول کند ارزش بیشتر از سلطنت من است زیرا سلطنت نابود میگردد و چند صباح دیگر بدست دیگران میافتد ، ولی ثواب تسبیح توباقی خواهد بود . » (۱)

آری سلیمان معتقد بود که ریاست و حکومت باید بدست کسی باشد که بنفع ملت قدم بردارد ، باید کسی دارای عظمت و اهمیت گردد که دلسوز اجتماع و مردم باشد و این اخلاق فقط مخصوص او است ، و هر گاه شخص دیگری در این مقام پای گذارد ، نه تنها ملت را فراموش میکند ، بلکه خدا را نیز فراموش میکند ، و با خداودستورات او بجنگ بر میخیزد .

راستی ، ریاستی که هر چند صباحی بدست این و آن است ! چهارزشی دارد ، و چرا باید ، این قدر بفکر آن بود ، و برای بدست آوردن آن خونها

ریخت و جنایتها کرد ۹

باری سلیمان چون مردالهی است، و میداند حکومتی که توأم با دلسوزی و نوازش ملت باشد خوشی همراه ندارد و آن حکومتی که بفکر خوشگذرانی و عیش خویش باشد، سودا خروی ندارد، و چون هدف اصلی خلقت توجه بخدا و کمک بعلت است، و همه کس نمیتواند، این منصب را اشغال کند و حق اوراده نماید، باین کشاورزمیگوید: ثواب ذکر تو بهتر از حکومت و ریاست است.

راسی سلیمان که خیانت نکرده، جنایت نکرده؛ ظلم نکرده، خون ریزی نکرده است چرا میگوید: ارزش ذکر خدا بهتر از سلطنت است؛ ذکر خدا بهتر از حکومت و ریاست است ۹

سلیمان مرد خدادست و میداند، این ریاست و عظمت چند صباحی بیش در اختیار پسر نیست، میدانند قدرت و ریاست او فانی میگردد، میدانند که در نیاسپری میشود و باید از این فر صرت ذخیره اخروی بdest آورد. آری بخاطر همین افکار بود که روح ضعیف پروری او نقویت شده بود، و تا آنجا رعیت پرور بود، که در بین فقراء و مستمندان رفت و آمد میکرد و با آنان نشست و برخواست مینمود و میگفت: «مسکین مع المساکین» سلیمان فقیری است که باید با فقر اسر و کارداشته باشد.

شما اگر فکر کنید، که این رعیت پروری و نوازش ملت بینوا بخاطر عوام فربی و گول زدن ملت بود، ویا از حرف تجاوز نمیکرد حتیماً اشتباه کرده اید، ذیر اسلام مرد خدا است و بخاطر رضای خدا از ملت خویش دلジョئی میکند. سلیمان است که عمل اخود خواهی و غرور را کنار گذاشته، بفکر ملت خویش است او است که نمونه حکومت آسمانی و مدینه فاضله را مجسم ساخته، و را مردمداری و ریاست را نشان میدهد.

عشق دروغین

سلیمان آنقدر، در امور کشورداری و نظم امور دقیق است، که اهور حیوانات و نزاعهای آنار ازیز تحت نظر گرفته است.

سلیمان بر تخت شاهانه شسته است، باد سخنهای زیر را پگوش وی رسانید:

چرا از همبستر شدن با من مانع نمی‌مکنی؟ من چنان قدرتی دارم که اگر بخواهم دستگاه سلطنتی سلیمان را او از گون کنم میتوانم من تخت سلیمان را با منقار خود بدربای می‌افکنم و آنرا نابود می‌مکنم. با اینکه من چنین قدرتی دارم، باز با من مخالفت نمی‌مکنی، باز ناگف مانی می‌مکنی، باز تسلیم من نمی‌شوی!

سلیمان از شنیدن این کلمات برآشت، آری برآشت که زیر دستان وی ناراحتند و ناراحتی آنان بحاجت رسیده است که در مقابل یکدیگر اظهار قدرت و شجاعت نمی‌کنند، آنقدر قدرت که نقشه‌نا بودی سلیمان و دستگاه باعث ملت وی را درس میپروردند.

اگر کسی فکر کند که سلیمان از این جهت برآشت که چشم چپ بدستگاه سلطنت او انداد خته‌اند اشتباه کرده است، زیرا سلیمان مردالله‌ی است، و میداند، عظمت و ریاست جهان آنقدر ارزش ندارد که بخطاط آن ناراحت شود.

باری سلیمان گنجشکهارا احضار کرد. تا اختلاف این دو عاشق و معشوق اشیدارا بر طرف سازد و از وصال آنان لذت پیرد. سلیمان آن دو حیوان را احضار کرد و حیوان نر را که اظهار قدرت و شجاعت کرده بود مخاطب قرار داده چنین

گفت:

واسئی شما این قدرت را دارای که دستگاه سلطنتی را او از گون کنی؟ آیا شجاعت داری، علم داری، لشکر داری آیا بجهه و سیله‌ای میتوانی اینکار را انجام دهی؟

گنجشک نز: من قدرت و او را کردن کاخ شمارا ندارم، من چون در مقابل معشوقه خود قرار گرفته بودم، مفرور شدم و همین خود پسندی بود که مرا وادار کرد چنین سخنی را بگویم.

آری مرد شجاع و رزم جو آن است که در میدان نبرد جنگکار باشد، نه آن که در پیش همسر خود اظهار شجاعت کند چنانچه مردالله نیز کسی است که در هر مقام و مکانی بیاد خدا باشد و دستورات الهی را اعمال کند و از آن حمایت نماید، نه آنکه امر بمعروف و حفاظت دین را برای منزل خویش و بستگان خود بگذارد. ای سلیمان من عاشق شیدای همسر خویش هستم ولی اودر مقابل من خاضع

نیست، تسلیم من نمیگردد ، نافرمانی میکند ، عشق من سر برسوائی زده ونا –
گزیر شدم برای اظهار شجاعت و قدرت باوبکویم آنچنان قدرتی دارم که کاخ
سلیمان را بدریا افکنم .

آری: عاشقان هستند، که قبیل از رسیدن بمتصود خود آسمان را بزمین می–
دوزند وزمین را با آسمان ، و هزاران وعده و نوید بمعشوقة خود میدهدند، ولی آنگاه
که بواسال رسیدند و روزگار وفا نزدیک شد کوچکترین قدمی در راه وعده های
خود بر نمیدارند اذاین رهگذر است که نوباو گان اجتماع ، دوشیز گان معصوم
نماید گول ذبانهای چرب و شیرین عاشقان دروغی را بخورند ، و تسلیم آنان
گردند ، زیرا عشق جوان که از هوی و هوس سرچشمه گرفته، سر برسوائی د
انتحار و هزاران جنایت دیگر میزند .

عشقیکه عقل را زیر پا گذارد ، و ادعاهما و وعده هایی بر خلاف حقیقت بدهد
سر برسوائی میزند ، و چنین عاشقی در عشق خود دروغ میگوید .

سلیمان فهمید که جسارت گنجشک بکاخ سلیمان بخاطر خود پسندی و عشق
بوده است و قصد سوئی نداشته ، تا بخواهد ، او را با نصیحت و زبان خوش
تسلیم سازد .

ولی آیا سلیمان که تخت سلطنتی خود را از خطر جدا یافت ؟ چه کرد ، آیا
این عاشق و معشوق را بحال خود گذاشت و راه خود را پیش گرفت ؟ چنین فکری
حتماً اشتباه است ، زیرا سلیمان مرد الهی است و گفتاری با گنجشک بخاطر
بر طرف ساختن احتیاج ورفع نگرانی و کدورت اوست .

سلیمان رو بگنجشک ماده نموده ، گفت : چرا تسلیم همسر خود نمیشوی ؟
مگر زن نماید تسلیم شوهر باشد ؟ امگر نمیدانی اگر نافرمانی اور اکر دی زندگی
شما تأین نمی گردد و روز خوشی نخواهید داشت ؟ آیا در مقابل اینه هم عشق و علاقه
نماید سر تسلیم فرود آورد و تسلیم همسر شد ؟

اعلیحضرت ا ! همسر من در عشق خود روغ میگوید ، همسر من عاشق پا کباخته
من نیست ، او عاشق حقیقی نیست ؛ او برای رسیدن بواسال من دروغها میگوید
او برای کیف چند دقیقه خود اظهار قدرت و شجاعت میکند ، ولی خدای جهان آفرین

گواه است که نقدرت دارد و نه شجاعت ، و نه در عشق من صادق است .^۱

اعلیحضرت ا او به همسر دیگری علاقه منداست ، و عاشقی که دل بدو دلدار سپارد ، عاشق شیدانیست . او هر زه گردی است که هر دم با این و آن نزد عشق میباشد . او هبخت خود را بین من و همسر دیگری تقسیم کرده بمن اظهار دوستی میکند ، بدیگری هم اظهار دوستی میکند ، اگر در دوستی خود و پرسش من صادق است باید بیش از یک معشوقه نداشته باشد ...^(۱)

با اینکه سلیمان مرد الهی و سلطنت اوسلطنت خدائی است گفتار عاشقانه گنجشک قلب اورا تکان داد . سلیمان بخود آمد . راستی من که خدای خود را پرسش میکنم ، من که میگویم : خدا معشوق من است ، آیا در عبادت و پرسش او کاملاً صادقم ؟ آیا قلب من مالا مال از عشق خداست ؟ آیا دوستی سلطنت و ثروت وزن و فرزند در آن نهفته نیست ؟

چرا محبت زن و فرزند ، عشق سلطنت و مال و ثروت ، میل بحکومت و ریاست علاقه بقدرت نمائی ، در قلب من است ، و آیا این همه علاقه ها و میلها ، آیا اینهمه عشهای گوناگون با عشق بخدا و محبت او در یک دل جمع میشود ؟^۲
نه آن دلی که جایگاه خدا است نه تنها بفکر ظلم و شکنجه نیست آن دلی که جایگاه خدا است نه فقط بفکر قدرت نمائی و خود خواهی نیست ، بلکه آن دلی که بیاد خدا است بفکر زن و فرزند نیست دلی که جایگاه خدا است بازبان ارتباط دارد ، با دست و پارابطه دارد ، با چشم و گوش راز و نیاز دارد ، وهیجگاه قدمی بر خلاف رضای خدا بر نمیدارد و سخنی برخلاف رضای او نمیگوید .

این گونه افکار در قلب سلیمان برق زد ، و قلب اور آتش زد ، آتش قلب سلیمان شعله ورشده و بلا فاصله اشک سلیمان را جاری کرد سلیمان بادیدن این وضع چهل وز بخلوتگاه خود رفت و مشغول راز و نیاز با خدای بی نیاز شد و از خدا خواست تادوستی دیگران را کاملاً از دل او بیرون کند^(۲) از خدا خواست که قلبش در انحصار

(۱) حیوۃ القلوب ج ۱ صفحه ۵۱۶

(۲) نورالمیین صفحه ۲۹۰

محبت خدا باشد، از خدا خواست این محبت را خالص خود گرداند، و عشق دیگری در دل او راه نماید.

گرچه تاریخ، ذیل داستان نزاع ذن و شوهر رائیت نکرده است ولی قرائن حال گواهی میدهد که سلیمان آنان را نوازش کرد، پندواندرز داد، شاید بن گفت اگر در روشن زندگی خود، و شوهرداری خوبش رضایت شوهر را جلب کنی، هیچگاه اشوهرت بعشق دیگران نخواهد نشست، اگر بفکر خوشحالی و خورسندی او باشی هیچگاه بفکر آزار دساندن تو نخواهد بود.

شاید بگنجشک نر گفت: دنیا آنقدر ارزش ندارد که برای زندگی چند روزه این همه ناراحتی و ناگواری بوجود آوری، از مثل توئی شایسته نیست نسبت به مسر و شریک زندگی خوبش کم لطفی کنی آیا با وجود داشتن همسری موافق طبع، شایسته است مثل توئی بجستجوی دیگری پرواز نماید؟! (بقیه دارد)

(بقیه از صفحه ۳۸)

دست دسیسه کار پسر که با آن رسید اول، چربی آن را میگیرد (دزدی علمی) و با مقدار زیادی آب با آن اضافه میکند و با اسم شیر سالم بخورد مردم میدهد. راستی چه جنایتی ۱۱

مثال دوم - روزاول که گندم از خوش جدا میشود پاکویی غش بیرون میاید در انبارهای مردم ناپاک که آمد خاک و خاشک و سنگ و ریگ با آن اضافه میشود آب که از چشمها بیرون میاید، زلال، گوارا، شفاف است در اختیار مردم بی- بندو با که گذاشتند خاکر و به، آشغال، آب متعفن حوض و ظائز آن را در آن ریخته بصورت لجن زاری بیرون میآورند، این دو سه مثال در باره اطفال نیز صادق است.

یک روایت عجیب

در «مجمع البحرين» در کلمه حجر می‌نویسد: فی الحديث نزل الحجر الاسود من الجنة وهو اشد بياضاً من اللبن، فسوتدته خطايا يبني آدم ترجمه: حجر الاسود (سنگ سیاهی که بدیوار کعبه نصب شده) این سنگ بهشتی نخست از شیر سفید تر بود ولی دستهای خطای کار مردم که با آن تماس پیدا کرد اینطور سیاه شد، دست بشرا اینقدر آلوده است که در سنگ اثر می- گذارد تا چهار سد بقابل لطفی و حساس گودگ. (بقیه دارد)